

Fredag 24 augusti

24 – 30 augusti

VB:s kalendarium över kulturarrangemang och andra offentliga tillställningar i Lund. Interna möten återfinns i mötesspalten på sista sidan. Sänd manus till Veckobladet, Bredgatan 28, 222 21 Lund.

BIO Södran fre, lö, sö, ons, to 18.30 "Do the right thing" USA-film om livet i ett Brooklynkvarter med etniska motsättningar. Mycket musik. Fre, lö, sö, ons, tor 21.00 "Den hemliga vännen" Marie-Louise Ekmans film om ett medelålders konstnärspär med Margareta Krook och Ernst Hugo Järegård. Sönd 14.00 MATINÉ "Barnens Ö Kay Pollaks film efter P.C. Jersilds roman. Fr 11 år.

Mejeriet lö 1/9 14.00 AVADÅ Band, fri entré.

Lilla Teatern Stort. 1 Bilj 125101. 7, 8, 9/9. "Triptyk" Kaktusteatern.

Kulturen Lö, sö 1, 2/9 Laurentii marknad, Kulturens bidrag till Lunds 1000-årsjubileum. Marknad med medeltida produkter, mat och musik, kampspor, arborstskytte, kängelspel, eldslukare och gäcklare.

Kvällsvandring i Dalby hage Knivsås må 28/8 18-21. trp m buss. Öom klädsel, medtag matsäck. Saml. Turistbyrån 17.45.

Stadsparken ti 19.00 Lunds allmänna sångförening, to 19.00 Spårvägens musikkår konserterar.

Cykel på stig

Det var hyggligt badväder i förra veckan och det var kanske någon som trampade ut till Lomma, på den cykelstig som inte fanns förra sommaren. Ursprungligen ett förslag från vänsterpartiet, f ö.

Men ingen cykelstig på den skånska slätten är komplett utan vindskydd, t ex i form av snabbväxande buskar. Något sådant kunde vi inte upptäcka åt Lomma till.

Rabert Berg (v), medlem i jubileumskommittén:

–Det kan bara bli bättre!

Lunds tusenårsfirande går in på sista tertialet. Det har ju inte varit så lyckat hittills. Nu talas det om nya grepp med bl a folkfest. Vi ringde upp Rabert Berg, vänsterpartiets representant i jubileumskommittén: hur går det med firandet?

– Det kan bara bli bättre, så dåligt som det har börjat, säger han.

– Och hur blir det med folkfesten?

– Mja, inte så storslaget som man kanske hade hoppats. Bl a faller den stora stadsparkskonserter bort. Vet du förresten hur det blir med Röda Kapellet tusenårsprogram på Kulturturnaten?

– Bra, som det ser ut hittills.

– Det blir alltså av?

– Naturligtvis.

– Du förstår, det är den första frågan som man får ställa om alla jubileumsprojekt: blir det av? Ofta är svaret nej.

Nej, det är ingen ljus bild av det hittillsvarande och återstående tusenårsfirandet som tonar fram i samtalet med Rabert Berg. Han misstänker att de andra i kommittén känner som han, att det hela nu är så misslyckat att man inte kan rädda det hela. Borgarna ligger lågt, miljöpartiet har hoppat av, socialdemokraterna går hårt in för att hålla budgeten. Resignation bland politikerna alltså så det hänger på tjänstemännen. Jubileumsgeneralen Staffan Holmquist försöker se glad ut och

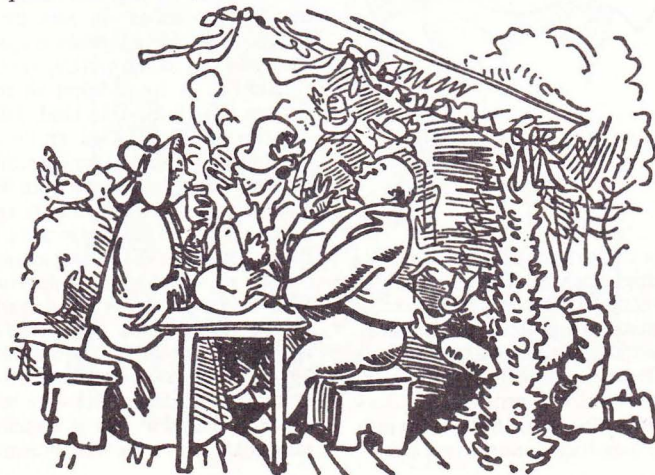
säga att detta är lundabornas alldeles eget sätt att fira jubileum, men det är förstas bara en konstruktion.

Rabert Berg har bost på andra håll och varit politiskt aktiv där. Han har också vänner runtom i landet och kan jämföra. Jämförelsen utfaller inte till Lunds fördel. Exemplet med det ambitiösa och framgångsrika tusenårsfirandet i Västerås har andra redan pekat på.

Varför blev det så fel? Ja, beslutet att fira var politiskt omtvistat, och tvivlet på firandets lämplighet slog rot även bland lundaborna i allmänhet. Men Rabert Berg är också kritisk mot de närmast ansvariga tjänstemännen. Staffan Holmquist är informationschef men amatör på

informationsverksamhet och det märks. Det är överlag för mycket internrekrytering i Lunds kommunförvaltning, anser han.

Själv har han som ordförande i kulturstödskommittén ansvar för ett uppmärksammat och omdebatterat inlag i firandet. Det gäller skulpturen på Märtenorget som jubileumskommittén som bekant inte kunde skaka fram några pengar till. Nu har kulturstödskommittén tagit över den uppgiften och Rabert menar att man kanske kommer att lyckas – man har olika trådar ute. Fast kommer inte skulpturen upp under själva jubileumsåret 1990 är det åtminstone ett halvt misslyckande, erkänner han.

Ingen riktig folkfest.

Cykel på tåg

Efter ett v-initiativ fick man sommaren 1989 ta med cykel på pågatågen. Det konstaterades att få utnyttjade möjligheten men man beslöt om en ny provperiod.

Denna är nu avslutad. Reklamerna var skamligt dåliga och det har inte varit lätt att lotsa in en cykel i ombyggnadsröran på Lund C. Ändå kan konstateras att det var fler cyklar på tågen i år – en söndag var det fler än de tillåtna fyra som skulle till Stehag och Höör varför två vackert fick stanna hemma. Och medresenärernas reaktioner har varit positiva.

Därför behövs det inga fler prov. Permanenta systemet med cyklar på pågatågen! Men ändra gärna om vestibulen när ni beställer nya eller reviderar gamla tågsätt så att transporten blir ännu smidigare.

Lättjans Lund

Hajtändarna griper förgäves efter korsande trafik.

Sömnigt trampas de gula cyklarna

med sina tomma postväskor och styren fulla av gummisnodd.

Jag orkar just ingenting, gulsparven kommer bara till fyra och björkarna på Karl XI-gatan står bara och hänger!

Hur var det när du kom hem idag.

Hade du fått någon post?

Det är det jag menar. Du får läsa mina tankar i veckan på brevbärarens uniform.

Karl Witting

Inga bilar i vardagsrummet!

I våras kom Trafiksäkerhetsverkets utslag om den bilfria veckan. Det var ett klart besked. Det är lagligt med en bilfri vecka.

Handelsföreningen och andra motståndare till försöksveckan har alltså haft fel hela tiden. Trots det har de fått rätt. Det har ju inte blivit någon bilfri vecka.

De politiska besluten var klara. Bakom dem stod en majoritet i kommunfullmäktige bestående av s, mp, c och v. Besluten hade stort stöd av lundaborna. Enligt en undersökning ett opinionsinstitut gjorde för SDS tyckte 71% av lundaborna att beslutet om bilfri vecka var riktigt.

Kampanjen mot kommunfullmäktiges beslut leddes av ägaren till stans stadshotell. Han understöddes av den lokala polismästaren samt av det moderata kommunalrådet. När kampanjen pågick som intensivast var det lätt att associera till Grönköping.

Svårare än så är inte den utomparlamentariska kampen för etablissemangen - ens om det är mycket lokalt.

Men vunnit hade inte. Meningens bakom motionen om en bilfri vecka var ju inte att stadskärnan skulle stängas av för biltrafik i en vecka och att allt sedan skulle återgå till det gamla. Meningen var att försöksveckan skulle bli ett led i en radikal begränsning av biltrafiken i stadskärnan.

En sådan trafikreform har kommit mycket närmare nu än den var före debatten om den bilfria veckan. Det finns stora politiska möjligheter att genomföra en radikal och permanent begränsning av biltrafiken i stadskärnan. Men det är bråttom. Det måste ske innan folk börjar tycka att det är omöjligt.

Två saker är viktiga om det ska lyckas:

För det första måste den stora opinion som finns utanför kommunfullmäktige ge sig tillkänna på något sätt. Det behövs alltså utomparlamentariska aktioner.

För det andra måste man undvika att krängla till de politiska besluten. Alla partier som är intresserade av att nå resultat måste vara beredda att kompromissa. Beslutet måste bli sådant att det inte ger upphov till en ny karusell av överklaganden. Det enklaste verkar vara att helt enkelt permanenta den typ av begränsningar som gatukontoret föreslagit för bilfria veckan. Bakom dem står redan fyra partier.

Det är många ungdomar som engagerat sig för en bilfri innerstad. De upplever stadskärnan som sitt vardagsrum. Hur ska vi med någon trovärdighet kunna prata med dem om demokrati om inte kommunalpolitikerna lyckas genomföra en reform som är så genomdiskuterad och så väl förankrad hos lundaborna?

Vänsterpartiet, styrelsen

Krigsgalenskaper

Praktisk kulturpolitik

Malmö har sin symfoniorkester och Helsingborg har sin. Lund har Nordiska Ungdomsorkestern och ett ganska rikt musikliv. När *Musik i Skåne* gick ut till de skånska kommunerna och frågade om de var beredda att komma med förslag till lokalisering av kansliet kunde man tycka att det skulle varit på sin plats att Lund agerade. Jo, så skedde också: den hårt arbetande ordföranden i Musik- och Teaternämnden Anne Rothlin (v) ansträngde sig, tog kontakter i kommunstyrelse, raggade lokaler etc.

När man letar kommunala lokaler i Lund så måste man, antingen man vill det eller ej, ha med Fastighetsnämnden att göra. På kommunstyrelsens sa man att det var Fastighetskontoret som skulle ge det formella svaret på förfrågan och skrivelsen skickades dit. Därmed var loppet kört. Där fick nämligen brevet ligga, ingen brydde sig om det och när det till slut spårades så vardet för sent - Musik i Skåne hade knutit andra kontakter.

Inför detta kan man vara filosofisk och generös och säga att Lund har så mycket ändå. Man kan kanske unna Helsingborg, Landskrona, Ystad eller Kristianstad (de svarade i tid) att få det här kansliet.

Mindre lyckad fastighetschef.

Men man skulle också kunna kräva fastighetschefen Rune Linders (h) avgång för försumlighet, inkompetens och upprepat politiserande. Samtidigt skulle man kunna kräva offentlig självkritik från kommunstyrelsens ordförande Claes Göran Jönsson (s) för hycklat men ej i handling demonstrerat kultur-

intresse. Vänsterpartiet har tagit på sig att försöka driva kommunal kulturpolitik i Lund genom några ordförandeposter, men tycks mest få bita i gräset.

Den sjömiljära inkompetensen

Vi har alla våra hobbies. Själv är jag försvarsvän och har alltid intresserat mig för den underavdelning av den allmänna mänskliga inkompetensen som finns inom det militära. Även här finns underavdelningar, t.ex. den flygmilitära med exempel som de engelska och amerikanska bombningarna av den tyska civilbefolkningen under andra världskriget som inte bara var brutala utan s.a.s. gick militärt back. Vi har den lantmilitära som brukar vara blodig och där räcker det väl att peka på första världskriget i dess helhet där årsklass efter årsklass av europeiska unga män leddes till slaktbanken till ingen nytta.

Men jag är särskilt förtjust i den sjömiljära varianten. Det blir sällan så mycket blod där men desto mer av bisarra misstag och avancerat penninglöseri. Byggandet av pansarskepp, flygplan kryssare (ack Gotland!) och hangarfartyg (i stormaktsfallet) är det klassiska. Kryssarna Tre Kronor och Göta Lejon är väl våra svenska paradexempel, dvs om man inte räknar regalskeppet *Vasa*.

Hur som helst, i veckan kom en liten godbit. Det var en av kustartilleriets 12 cm pjäser väster om Ystad som sköt rakt igenom ett av bostadshusen i trakten. Jag trodde pjäserna var hemliga men nu är de ju presenterade med bild och allt i tidningarna. Här i detta skånska Normandie förväntades ju Styrka Röd storma i land och här placerade man något som var så tekniskt avancerat och dyrt som svensk vapenindustri var mäktigt i början på 80-talet och det var en del. Med ett av dessa tekniska vidunder sköt man nu sönder ett hus en kilometer bort. Grunden är lagd till ännu en marin skröna och den här gången blir det folket i flottan som kommer att gotta sig över skogsmatroserna.

Nu försäkrar ivriga presstalesmän att det är ofattbart att sånt kan inträffa. En överstelöjtnant erbjuder sig fantastiskt nog att bygga ett fysiskt hinder för eldröret så att skotten ska gå fria från land. Till det första vill jag säga att som gammal kustartillerist har jag varit med en del och såna misstag är nästan rutin. Det vanligaste är att man skjuter på målbogseraren i stället för målet. Till överstelöjtnanten vill jag säga att pjäserna faktiskt är avsedda för krig och att det är militärernas förbannade skyldighet att utbilda folk ordentligt och att hantera sina fruktansvärt dyra utrustning. Må vara att det sedan något är inte är särskilt sannolikt att de polska marin-

Kustartillerie

infanteristerna kommer stormande i backen från Svarte, men betongplintar under eldrören var det sämsta jag har hört.

Nu tror kanske många att jag skulle vilja skrota bössorna vid Ystad. Nej, de kan vara bra att ha, särskilt om militärerna lär sig sköta dem. Försvaret söderut tror jag det kan var klokt att vårda sig om, på sikt.

Stöd Andersson!

Men krig ska man inte skämta om, inte i dessa tider. När jag hör tidningskrönikan på morgnarna och avlyssnar de indignerade tonfallen hos Aktuell- och Rapportjournalisterna så är det nästan som på 50-talet. Men nu är det Nord mot Syd i stället för Öst mot Väst, det tog ett år att byta. Jag har inte ett gott ord att säga om Saddam Hussein, en ovanligt hänsynslös och blodig diktator vad jag har förstått, men så fan att jag deltar i det hyckleri som nu pågår där man säger sig vilja rädda demokratin i Kuwait. Samma sanktioner som alla påstod vara utsiktslösa mot Sydafrika och som drogs i långbänk i fyrtio år där kunde nu fixas över en natt. Ockupation av främmande territorium, det går bra om man heter Israel, men nu gäller det oljan i Västmakternas favoritarabstater.

Och USA ger sig väl inte förrän de får sitt krig. USA pumpar in folk och utrustning, marinsoldaterna lastas in på trupptransportfartygen, flickorna visar bröstet för att visa att de stöder sina pojkar, allt enligt ett lugnt men skakande DN-reportage på onsdagen.

Det borde finnas så mycket förstånd och diplomatisk förmåga i världen att det skulle att undvika ett krig, om man vill. Det hemska är att USA inte verkar att vilja.

Man skulle kunna tro att svenska opinionsbildare efter alla dessa år av nationell frigörelse och diskussion om tredje världen hade skaffat sig en elementär förmåga att urskilja nyanser i detta världspolitiska spel. Men nu sitter de där från Västerbottens Allehanda till

slår till!

Sydsvenska Dagbladet och skriver som om det var 1956 och det gällde att hata Nasser.

Det finns en ljuspunkt och märkligt nog densamma som på 50-talet. Sverige tycks ha en utrikesledning som håller huvudet kallt och inser komplikationerna. Stöd Undén-Wigforss-Andersson-linjen!

Lucifer

TUSENÅRSEK på Klostergården

Kl 14 på söndag får Klostergården sitt eget värdråd, som sej bör en ek. Den planteras då vid en liten ceremoni där Göte Bergström från byalaget håller talet. Det hela inramas av en fest med musik i olika former (bl a Romele musikkår), folkdans, tipspromenad, lekar och servering.

Från norra TYSKLAND

På måndag kl 17.30 inleder Radio Solidaritet höstens sändningar i närradion, och det är vänsterpartiets tur. Bl a kommer Thomas Schlyter att berätta från byggnadsnämndens just avslutade studieresa till nordtyska städer och vad Lund har att lära av dem.

Vandringen Dresden-Prag

Andra rapporten

Förra veckans text slutade med att vandrarna nått fram till tältplats R 14 Bad Schandau, nära den tjeckiska gränsen. Det regnade under natten men på morgonen klarade det, så de kunde torrskodda ta sig till gränsbommen. och växla in minst 30 D-mark för varje dag vi skulle vara i landet. Tjeckerna var fortfarande lite krångliga!

Att göra av med ca 100 svenska kr per dag är faktiskt inte så lätt för vandrare. Vid närmaste restaurang, där coca-cola-rött ersatt kommunistrött, kostade en gulasch ca 4 sv kr. Ölpriset kunde man nästan bortse ifrån. Tyvärr skulle det visa sig att maten blev något enahanda på krogarna. Visserligen presenterades alltid matsedlar med en lång rad rätter, men beklagligtvis kunde nästan alltid bara fläsk med potatis/knödel och gulasch erbjudas.

Nästa inhägnad är övergången av Elbe. Vi skulle ta en färja, men den var ur funktion och i stället fick vi hjälp av några pojkar som rodde oss över i en liten båt. Undertecknad vadade ut för att puffa på flytetyget och blev därmed den förste (och ende) att "bada" i den gamla civilisationsgränsen. Floden var förvånansvärt långgrund, tyckte jag.

Stöldrisk

Efter en redig skogsvandring nådde vi så staden Decin där vi fann en centralt belägen camping. Av föreståndarinnan varnades vi för stöldbenägna zigenare. Nå stöldrisken är nog stor överallt under socialismen på grund av varubristen och det oavsett var man rör sig. Vid ett tillfälle såg vi att till och med caféstolarna var fastkedjade!

Ett annat exempel på socialismens nederlag i Decin var att en simbassäng med ett tiometers hoppstorn hade ett vattendjup på bara 2.10 m. Man undrar hur

många som fått sätta livet till innan det tomet stängdes?

Morgonen dagen därpå satt vi på ett café och skrev vykort samtidigt som den gode mannen Vaclav Havel installerades till president och Dubcek överlämnade gåvor inför caféts rödda TV-publik. Havel visade sig var populär bland alla tjecker vi pratade med (läs för övrigt "Fjärrsamtal", som just kommit ut i en billig pocketupplaga).

Vandringen som följde var till att börja med inte angenäm. Vi gick i ett industriområde utmed en motorväg och kände i näsa och hals hur dålig luften var. Vi syndade därför på nåden och åkte såväl buss som tåg för att nå fram till en vandringsled i en skogstrakt.

Generös inbjudan

På kvällen hade vi tur. Av en böhmisk bonde blev vi inbjudna att campa på hans äng. När vi hade rest våra tält kom sonen upp till oss med grillställ och bjöd på korv, bröd och lokalt öl. Fram på småtimmarna dök bondmorän upp med kaffe. Hon talade för övrigt tyska, vilket är ovanligt i detta land där man ju förvisade några miljoner sudetyskar efter andra världskriget.

Morgonen därpå blev vi inbjudna till bondgården att äta frukost. Medan vi åt oss väl smaka såg vi att hustrun skar upp matbröd för att mata fjäderfän. Det tycks alltså vara sant som ryktet förmäler att brödet i östeuropa kan vara så billigt att man matar djuren med det!

Just när vi skulle till att tacka för oss ringde telefon och bonden fick ett meddelande som gjorde honom upprörd. Han hade fått veta att en vän till familjen, som var direktör för en fabrik, just begått självmord genom att hoppa från sjätte våningen.

Fortsättning följer

Finn

Billigt vin och öl i östra Europa.

Sommarlägret lever vidare

Vpk Skånes sommarläger, som det hette förr, har överlevt alla politiska kastvindar, sedan det tillkom i slutet av 70-talet. En tämligen fast kundkrets söker sig varje år till den lilla vackra sjön vid Lönsboda.

Trakten har allt, anser de som har funderat på saken. Här finns bad, fiske, bär och svamp i skogen, mjuka stigar att vandra på, joggingsspår, ytor för bollspel, tältplats och gemensamhetslokaler under tak.

Tryggt schema

Rutinerna är fasta sedan länge. Väckning vid åttatiden av mästare Finn och därefter en långdragen frukost för de flesta. Morgontidiga badare och fiskare har då redan hunnit grumla vattnet i Hjertasjön. Sedan följer ett kollektivmöte på backen då problem avhandlas. Därefter blir det studier för dem som inte är i matlaget eller passar barn. Studierna består av en inledning kring ett tema och sedan fria diskussioner. I år kommer man kanske främst att minnas Herman Schmidts gästspel kring partiprogram och ekonomi och Tore Möllers existentiella resonemang kring drogpolitiken.

Klockan tolv samlas alla igen kring maten varefter följer frigång. Är det bra väder fortsätter ofta badandet i annat fall ordnas utflykter (i år besöktes bl a Brios leksaksmuseum i Osby). De sportiga joggar, paddlar, spelar fotboll eller ägnar sig åt vattenpolo - en ny sport för i år! Mellanmålet kl 15 skapar en liten paus i aktiviteterna.

Lägerelden

Det kraftiga middagsmålet ett par timmar senare innebär början på kvällsschemat. Nu ska volleyboll spelas och de minsta samlas nere vid lägerelden för att höra en godnattsaga. Sedan anländer de näst äldsta barnen som vill höra lite läskigare stories innan John Blund infinner sig. Tonåringarna är då i huset och äter nattmackor, spelar modern musik och pratar. Några vuxna har då börjat snegla mot medhavda vinflaskor och natten avslutas med heta diskussioner kring lägerelden.

Så går det till. Tilläggas kan att slutfesten och uppträderna kring denna var av toppkvalitet. Spökrondan kring temat "Mumien vaknar" ansågs av några ha förnyat genren.

Lägeransvariga, Ann Schlyter, Tore Möller och Marianne Sonnbj-Borgström är bara att gratulera till årets fina sommarläger. Vi ses om ett år!

FH

VECKOBLADET. Utges av Vänsterpartiet, Lund. Bredgatan 28, 222 21 LUND. T 046/13 82 13. Postgiro 1 74 59-9. Pren 100 kr per år. Ansv. utgivare: Monica Bondeson. Sättning och lay-out VB-red. på Tidskriftsverkstan (Wallin & Dalholm) Fabriksgr. 5. T 11 51 59 onsdagar e. kl 18. Manus lämnas senast onsd. kl 17 på Bredg. 28. Eftertryck av text tillåtes om källan anges. Bilder är upphovsmannens egendom. Red. förbehåller sig rätten att korta insänt material. Tryck: ABFacktryck, Lund.

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet, (Se ovan)
NY ADRESS.....

Inget dalt med landsbygden!

Om sommaren beger sej stadsbon gärna ut till landet. Ofta slår det honom då hur vackert där är, något som han glömt under den långa vintern. Dessutom hur naturliga och trevliga lantborna är i sin avspända livsform. Men allt är inte frid och fröjd! Det öppna landskapet hotas av allsköns klåfringriga avregleringar och lantborna själva riskerar att jagas in till stan av okänsliga förordningar och skatteregler.

LRF har inte varit sena att utnyttja dessa stadsbons ädla känslor och har senast lyckats utverka mycket generösa övergångsbestämmelser för jordbruket, inte minst tack vare de utslagsgivande miljö- och vänsterpartierna. Vänsterradikaler tycks fö vara ett särskilt lätt byte. Vi minns vänstersossen Sven Heurgren som i egenskap av utredare jagade skattesmitare med blåslampa, men som när han blev landshövding i Jämtland ivrade för glesbygdgångarnas skattefria hjortron och älgkött.

Här i VB förespråkar Lars-Arne Norborg att folk på landet ska få sänkta bilkostnader så att de kan bo kvar men köra miltals dagligen till jobb och service i stan. Han är inte ensam: t ex Kjell Dahlström (mp) har nysst sagt något liknande. Bilisterna i stan ska däremot klämmas åt och drivas in i de kollektiva kommunikationerna.

Vi har redan en regel som gynnar den aktuella kategorin, nämligen rätten till bilavdrag för arbetsresor. Man ska visserligen ha två timmars daglig tidsvinst men det har alla utanför de vanliga pendlarrelationerna (som Rolfstorp-Ringhals) eller folk med udda arbetstider (t ex på sjukstugan i Skene). Och många som inte har tidsvinst påstår gladeligen motsatsen och slinker ofta igenom för skattemyndigheterna prioriterar annat. Den svenska landsbygden är full av små skattebrottslingar.

Skattereformens utredare föreslog att reseavdragen i princip skulle bort. Fp genomdrev ett bevarande som priset för sin medverkan i reformen. Den gången behövde landsbygden inte vänsterpartiets stöd men den hade säkert fått det om jag får

tro partiets taleskvinna i frågan, som själv fö bor i bushen utanför Umeå.

Men reseavdragen anses inte räcka. Allt oftare höjs krav på särskilda lätnader för landsbygdsbilisterna, genom billigare fordons- eller drivmedelsskatt. Snabbt inser man dock att såna idéer inte håller. Ska vissa glesa län gynnas? Nja, statistiken visar att Norrbottens bilister i snitt inte kör längre än Stockholms. Vissa kommuner, Eslöv men inte Lund? Hur förbannade skulle inte bilisten i Revinge bli när han jämförde sej med sin svåger i Harlösa. Individuell behovsprövning? Med en liten motbok och extra tilldelning till sommarsemestern?

Om inte annat är tidsandan sådan att det är politiskt omöjligt med kineserier och regleringar av det slaget. Men det innebär att om man inte vill och vågar angripa landsbygdsbilisterna tvingas man till generella regler som gynnar stora bilistgrupper.

Jag har själv varit ute och och avnjutit landet i sommar. Under en vandring på södra Österlen såg jag att bondbyarna mätte förträffligt. Glemmingebro, Hedvigsdal, Löderup, Borby, alla ståtade de med nya villaområden. Gissningsvis nitti procent av deras familjeförsörjare bilpendlar (med avdrag) till jobb i Ystad, Tomelilla eller Simrishamn. Det är alltså inte fråga om privilegier åt en försvinnande befolkningsrest. Givet rådande ideologier väljer många stadsbor att slå sej ner på vischan – och sen blir familjen totalt bilberoende i livets alla skiften. Efter bästa kaliforniska mönster tillbringar kvinnan timmar varje dag med att skjutsa ungarna till olika fritidsaktiviteter (läs t ex Tora Fribergs snart utkommande avhandling). Tonåringarna tycker själva att landet är döden men skolas omedvetet in i samma livsform.

Alltså: det moderna svenska landsbygdslivet bygger på ett fullständigt bilberoende. Vill vi angripa bilismen rellt och inte bara retoriskt finns det inga användbara mekanismer för att undanta vissa grupper. Risken är att hänsynen till just dessa grupper får oss att tveka inför de drastiska åtgärder som behövs.

Därför måste vi ta itu med vår hänsyn och våra känslor. Är det verkligen rimligt att "hela landet ska leva", enligt en aktuell slogan som vänsterpartiet givetvis har ställt upp på? Måste vi inte acceptera att nya produk-

Från täppan

Folk betalar nuförtiden väldiga summor för att få ett sommarställe på landet, som ofta förutsätter en bil som även den kostar mycket (23 kr milen, enligt en färsk uträkning). Visst kan det vara skönt att vandra i skogar eller se på havet, men det är ändå i den egna trädgården som paradiset finns. Och en trädgård kan man få på nära håll för en ringa penning i en grön stad som Lund.

Förre sommaren köpte jag och sambon en täppa i S:t Månslyckan på Väster. Vi fick betala 10 tusen kr för det och då ingick ett fint, rött hus, som lär ha varit en väntsal vid en SJ-anhalt för länge sedan. Här får vi rum med en soffa ett bord och några stolar. Tomten är ordentligt uppodlad med några fruktträd och en stor björnbärsbuske som mest påfallande värtlighet.

Efter ett tag blev det uppenbart att sambon gärna ville bestämma om det förändringsarbete som genast påbörjades. Jag fick gärna rensa grusgångar, måla huset och klippa gräset, men inte gärna blanda mig i var lök X skulle nedgrävas.

Det hela kunde ha utvecklats sig till ett maktkampproblem om inte ödet velat annorlunda. Kolonilotten är granne med banvallen Lund-Malmö. Mellan lott och vall finns en remsa odlingsbar jord som SJ-anställda brukar. Den gamle man som sått och skördat utanför vår lott orkade inte längre kroppsarbete och erbjöd oss därför att ta över till nolltaxa.

Jag nappade på erbjudandet för nu kunde jag bli min egen och sambon slapp en tredskande amatör. Tack vare en stubbe kunde jag ta mig över staketet och på andra sidan få fotfäste på en mycket förfallen redskapskista som är dold bakom en vildvuxen syrenhäck.

Jag döpte området till Finland. Några meter från mig dundrar tågen till och från Europa och bär frö med sig som gror i "min" banvall. Om jag traskar

tivkrafter skapar nya landskap och bebyggelsemönster?

Ettarps en gång så levande by (för att ta ett exempel från lundatrakten) är borta. Varför inte låta t ex Vomb och Rolfs-torp gå samma väg?

Gunnar Sandin

över spåren kommer jag till Högevallsbadet dit jag gärna söker mig för att simma och dyka. Och några hundra meter längre bort ligger stadsparkscaféet där jag kan spela schack och läsa böcker omgiven av kajor. Med andra ord har jag funnit en bra kombination.

Lite rapporter från kolonin och SJ-täppan kommer förmodligen att inflyta framledes. Läsekretsens egna notationer kring stadsträdgårdar (inkl. villadito) emottages välvilligt under "Från täppan".

Finn

Grop åt andra?

En läsare ringde och berättade att han sett att man håller på och gräver en stor grop ute vid moderatbandybanan på Kungsmärken. -Ni är ju emot banan och vill flytta den, sa han. Kan ni inte göra något åt det här.

Vi för genast ut och kunde konstatera att en grävmaskin mycket riktigt grävde en vattengrav vid nionde hålet. Parkförvaltningen kontaktades för att berätta vad som vad i göringen. Kommunekologen kunde inte erinra sig vad det gällde och på länsstyrelsens förklara de man att golfbanan i mitten av 80-talet fick tillstånd att ta upp ett vattenhål. Det var det hålet som man nu utvidgade eftersom man inte var nöjd med bananformen.

Samtidigt förklarade länsstyrelsens handläggare att man helst såg att åtminstone den del av banan som ligger öster om Blombäcken försvinner. På vår fråga vem som skall återställa marken när arrendet går ut i början av nästa århundrade, fick vi svaret att det inte är avgjort. Naturvårdsverket, som äger marken, eller golfklubben, som arrenderar den.

Vad hålet ska tjäna till visste man inte, varken på parkförvaltningen eller länsstyrelsen.

RÖDA KAPELLET. Fre 24.8 kl 15 avresa till träningsinternat på Hanö (efterlämnare lö 25.8 kl 8.30). Ta med noter, notställ, trianگلar. Ingen rep sö 26.8.

Hannas Fläkt. Inget rep sönd 26/8 pga Hanölagret.

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Gunnar Sandin och Finn Hagberg.

Kontaktdirektör för nästa nummer Gunnar Sandin, tel 135899.